

Посланици европског парламента објавили Декларацију: Влада да измијени Закон о слободи вјероисповијести

Посланици Европског парламента из реда Европског хришћанског политичког покрета (ЕЦПМ) су 27. јуна у Бриселу објавили Декларацију о црногорском Закону о слободи вјероисповјести. ЕЦПМ је европска политичка партија чије су чланице 22 политичке партије из држава чланица Европске уније и више од тридесет партија, удружења и невладиних организација широм свијета. ЕЦПМ има 4 европска посланика из Холандије, Њемачке и Румуније, а њихови посланици се налазе и у националним парламентима Хрватске, Холандије, Ирске, Италије, Пољске, Румуније и Швајцарске.

Европски хришћански политички покрет је једина европска политичка партија која дјелује као хришћанско-демократска партија у Европи са хришћанско-социјалног гледишта. Основне вриједности ЕЦПМ су Европа у којој се чува људско достојанство, економија која ради за људе и планету, здраве породице и здрави бракови; слобода, безбједност и стабилност; борба против трговине људима, реформа Европске уније усмјерена према потреба грађана и очување хришћанске културе и заоставштине.

У духу универзалних вриједности за које се залажу, европски посланици

ЕЦПМ су реаговали на доношење Закона о слободи и вјероисповијести и указали на околности под којима је донијет супротно препорукама Венецијанске комисије, као и спорне тачке по њиховом мишљењу.

Текст декларације интегрално:

Брисел, 27. јун 2020. године – Дана 27. децембра 2019. године, Скупштина Црне Горе усвојила је закон под називом „Закон о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница“, који је ступио на снагу 8. јануара 2020. године.

Овим законом регулишу се два аспекта: регистрација и законско признавање свих вјерских заједница у Црној Гори и имовина и власништво цркве. Нови систем регистрације је прилично компликован и контрадикторан, и чини се да се неким његовим одредбама дискриминише Српска православна црква, док се фаворизује “Црногорска православна цркве”. Друга тачка сукоба је црквена имовина. Уколико се не обезбиједи јасни докази о власништву, држава ће полагати право на њу. Српска православна црква тврди да је таква одредба усмјерена против ње, као и да Влада Црне Горе намјерава да национализује њену имовину.

Овај закон такође је критикован по основу два питања која се тичу вјерске поуке. Прво, иако се признаје право родитеља да врше вјерску поуку свог дјетета у складу са својим вјерским увјерењима, то се мора вршити уз поштовање “психичког интегритета дјетета” (Чл. 52) и само до његове једанаесте године живота. Када дијете напуни дванаест година, оно одлучује за себе. Као друго, ниједној вјерској заједници или скупини није дозвољено да оснује вјерску основну школу.

Европска комисија за демократију кроз право (Венецијанска Комисија) Савјета Европе разматрала је овај закон. Комисија је континуирано наглашавала потребу да Влада одржи јавне расправе са представницима свих вјерских заједница у Црној Гори – процес који је у пракси био ограничен. Такође, обавеза регистрације противна је принципу садржаном у смјерницама Венецијанске Комисије о правном субјективитету вјерских заједница.

Закон је на крају изгласан у спорној атмосфери: током ноћи, док су преставници опозиције и црквени великодостојници ухапшени а демонстранти изазивали nerede на улицама на дан гласања.

Ми, чланови Скупштине Европског хришћанског политичког покрета, тражимо од Владе Црне Горе да поштује и спроведе препоруке Венецијанске комисије, нарочито у погледу коришћења црквене имовине и регистрације вјерских заједница. Уколико је потребно постојећи закон измијенити, ми позивамо Владу да то учини уз поштовање адекватног и транспарентног процеса расправе са свим заинтересованим странама, без исказивања било

какве пристрасности.

Такође молимо Владу Црне Горе да се узржи од употребе силе над сопственим грађанима и да његује атмосферу инклузивности и међусобног поштовања у својој интеракцији са вјерским скупинама, а нарочито са Српском православном црквом.

На крају, Европска Комисија треба да пажљиво прати резултате Владе Црне Горе у погледу слободе вјероисповијести, будући да она чини кључни елемент процеса приступања Европској Унији.

mitropolija.com